

Už savo nuodėmes

Kristus vieną kartą kentėjo už nuodėmes, teisusis už neteisiuosius, norėdamas nuvesti žmones pas Dievą (1Pt 3:18). Jis yra viso pasaulio nuodėmių taikymas (1 Jono 2: 2), griauantis priešiško barjerą, egzistavusį tarp Dievo ir žmonių. Išlaisvintas iš Adomo pasmerkimo, žmogus gali atlikti gerus darbus, nes jie daromi tik tada, kai žmogus yra Dieve (Iz 26:12; Jono 3:21).

Už savo nuodėmes

Perskaičiau daktaro Charleso Haddon Spurgeon ištrauką iš 350 pamokslo pavadinimu „*Tikras šūvis pasiteisinant*“, ir negalėjau pakomentuoti pamoksle esančio teiginio.

Mano dėmesį patraukė paskutinis pamokslo sakiny, kuriame sakoma: „*Kristus buvo nubaustas už jūsų nuodėmes, kol jos nebuvo padarytos*“ Charlesas Haddonas Spurgeonas, ištrauka iš pamokslo Nr. 350 „*Tikrai nušautas teisumas*“, paimtas iš interneto.

Dabar, jei daktaras Spurgeonas apsvarstė biblinį tekstą, kuriame sakoma, kad Jėzus yra „avinėlis, kuris buvo užmuštas nuo pat pasaulio įkūrimo“, jis iš tikrųjų turėtų pabrėžti, kad Kristus mirė dar prieš įvedant nuodėmę pasaulyje (Apr 13: 8; Rom 5:12). Tačiau, kadangi jis tvirtina, kad Jėzus buvo nubaustas, kol kiekvieno krikščionio nuodėmė nebuvo padaryta atskirai, suprantu, kad daktaras Spurgeonas nenurodė Apreiškimo knygos 13 eilutės 8 eilutės.

Kristus buvo nubaustas už visos žmonijos nuodėmę, bet kas padarė nusikaltimą, dėl kurio visa žmonija pateko į nuodėmę? Šventajame Rašte mes suprantame, kad nuodėmė kyla iš Adomo nusižengimo (nepaklusnumo), o ne dėl žmonių klaidų.

Taika atnešusi bausmę atsirado ne dėl individualiai padarytų elgesio klaidų“, nes visi žmonės yra sukurti taip, kad būtų atstumti nuo Dievo (nusidėjėlių). Kristus yra Dievo avinėlis, kuris mirė prieš pasaulio įkūrimą, tai yra, avinėlis buvo paaukotas prieš įvykstant Adomo įžeidimui.

Už Kristų kritusi bausmę yra ne dėl žmonių elgesio (padarytų nuodėmių), bet dėl Adomo nusizengimo. Adome vyrai tapo nusidėjėliais, nes dėl įžeidimo visi be išimties buvo teisiami ir smerkiami (Rom 5, 18).

Jei nuodėmė (žmogaus sąlyga be Dievo) kyla iš žmonių elgesio, kad būtų įtvirtintas teisingumas, būtinai išsigelbėjimas būtų įmanomas tik žmonių elgesiu. Reikėtų, kad vyrai padarytų ką nors gera, kad palengvintų jų blogą elgesį, tačiau tai niekada nebus „pateisinama“.

Tačiau Evangelijos žinia rodo, kad vieno žmogaus (Adomo) įžeidimu visi buvo pasmerkti mirčiai, ir tik vienas žmogus (Kristus, paskutinis Adomas) Dievo malonės dovana apėmė daugybę (Rom 5, 15). Kai Jėzus mirė už mūsų nuodėmes, įvyko poelgis: kai Adomas nepakluso, paskutinis Adomas buvo paklusnus iki išbandymo.

Paskutinis daktaro Spurgeon'o pamokslo ištraukos sakiny s rodo, kad nebuvo laikoma, kad:

- Visi žmonės yra nusidėjėliai, nes nusidėjo pirmasis žmonijos tėvas (Adomas) (Iz 43:27);
- kad visi žmonės būtų suformuoti nedorybėje ir įsivaizduoti nuodėmėje (Ps 51, 5);
- Kad visa žmonija nuo motinos buvo atitolusi nuo Dievo (Ps 58, 3);
- Kad visi žmonės nuo gimimo klydo (Ps 58, 3), nes įėjo pro plačias duris, leidžiančias patekti į platų kelią, vedantį į pražūtį (Mt 7, 13–14);
- Kad dėl to, kad jie buvo parduoti kaip nuodėmės vergai, niekas nepažeidė pagal Adomo nusikaltimą (Rom 5, 14);

- Kad geriausias žmogus yra lyginamas su spygliu, o stačias yra blogesnis už erškėčių gyvatvorę (Mk 7, 4);
- kad visi žmonės nusidėjo ir nepasiekė Dievo šlovės dėl Adamo nustatyto pasmerkimo;
- kad tarp Adomo palikuonių nėra teisingo, jo nė vieno nėra (Rom 3, 10) ir kt.

Ką gero ar blogo vaikas daro motinos iščiose, kad būtų pastojęs nuodėmėje? Kokią nuodėmę vaikas įsipareigoja vaikščioti „neteisingai“ nuo pat savo gimimo? Kada ir kur visi vyrai suklydo ir kartu tapo nešvarūs? (Rom 3:12) Ar žmonijos praradimas nebuvo Adomo įžeidimas?

Adome visi žmonės buvo nešvarūs kartu (Ps 53, 3), nes Adomas yra plačios durys, pro kurias visi žmonės įeina gimdami. Gimimas pagal žmogaus kūną, kraują ir valią yra plačios durys, pro kurias visi žmonės įeina, nusisuka ir kartu tampa nešvarūs (Jono 1:13).

Dėl kokio įvykio visi vyrai „kartu“ tapo nešvarūs? Tik Adomo įžeidimas paaiškina faktą, kad visi žmonės tuo pačiu atveju tampa nešvarūs (kartu), nes neįmanoma visiems nesuskaičiuojamo amžiaus vyrams kartu atlikti to paties veiksmo.

Pasvarstykite: ar Kristus mirė todėl, kad Kainas nužudė Abelį, ar Kristus mirė dėl Adomo įžeidimo? Kuris iš įvykių pakenkė visos žmonijos prigimčiai? Kaino poelgis ar Adomo įžeidimas?

Atkreipkite dėmesį, kad Kaino pasmerkimas kyla ne iš jo nusikalstamos veikos, jis kyla iš pasmerkimo Adome. Jėzus parodė, kad jis atvyko ne pasmerkti pasaulio, o išgelbėti jį, nes būtų neproduktyvu vertinti tai, kas jau pasmerkta (Jono 3:18).

Kristus buvo nubaustas dėl žmonijos nuodėmės, tačiau nuodėmė nėra susijusi su tuo, ką daro žmonės, greičiau sakoma apie nusikaltimą, dėl kurio visi žmonės buvo teisiami ir smerkiami be jokio skirtumo.

Žmonių veiksmai pagal nuodėmės jungą dar vadinami nuodėme, nes kiekvienas, kuris nusideda, nusideda todėl, kad yra nuodėmės vergas. Atskyrimo tarp Dievo ir žmonių barjeras kilo dėl Adomo nusikaltimo, ir dėl Edeno nusikaltimo tarp žmonių sūnų nėra nieko, kas galėtų daryti gera. Kodėl nėra nė vieno, kuris daro gera? Nes jie visi suklydo ir kartu tapo nešvarūs. Todėl dėl Adomo įžeidimo viskas, ką daro žmogus be Kristaus, yra nešvaru.

Kas iš nešvaraus atims tai, kas grynas? Niekas! (Jobo 14: 4.) Kitaip tariant, nėra nė vieno, kuris darytų gera, nes visi yra nuodėmės vergai.

Dabar nuodėmės vergas daro nuodėmę, nes viskas, ką jis daro, teisingai priklauso jo šeimininkui. Nuodėmės tarnų veiksmai yra nuodėmingi, nes juos daro nuodėmės vergai. Štai kodėl Dievas išlaisvino tuos, kurie tiki, kad yra teisumo tarnai (Rom 6:18).

Kita vertus, Dievo vaikai negali nusidėti, nes yra gimę iš Dievo ir juose lieka Dievo sėkla (1 Jono 3: 6 ir 1 Jono 3: 9). Kiekvienas, kuris daro nuodėmę, yra iš velnio, bet tie, kurie tiki Kristų, priklauso Dievui (1Ko 1:30; 1Jo 3:24; 1Jo 4:13), nes jie yra Dvasios šventykla ir buveinė (1Jo 3: 8)).

Kristus pasirodė sunaikindamas velnio darbus (1 Jono 3: 5 ir 1 Jono 3: 8), ir visi, kurie gimė Dievui, pasilieka Jame (1 Jono 3:24), o Dieve nėra nuodėmės (1) Jono 3: 5). Jei Dieve nėra nuodėmės, tai reiškia, kad visi, kurie yra Dieve, nenusideda, nes jie yra gimę iš Dievo ir juose lieka Dievo palikuonys.

Medis negali duoti dviejų rūšių vaisių. Taigi tie, kurie gimė iš Dievo sėklos, negali duoti vaisių Dievui ir velniui, kaip ir tarnas negali tarnauti dviem šeimininkams (Luko 16:13). Kiekvienas Tėvo pasodintas augalas duoda daug vaisių, tačiau jis duoda vaisių tik Dievui (Izaijo 61: 3; Jono 15: 5).

Mirus nuodėmei, senajam šeimininkui, belieka prisikėlusiam žmogui save pristatyti Dievui kaip gyvą iš numirusių, o savo

kūno narius – kaip teisingumo įrankį (Rom 6, 13). „Gyvąją“ mirusiųjų būklę įgyja tikėjimas Kristumi, atsinaujinimas (naujagimimas). Per naują gimimą žmogus tampa gyvas iš numirusių, todėl lieka savanoriškai pristatyti Dievui savo kūno narius kaip teisingumo įrankį.

Nuodėmė nebevaldo, nes nebeturi valdžios tikinčiųjų atžvilgiu (Rom 6, 14). Krikščionis turi siūlyti savo nariams tarnauti teisingumui, tai yra tarnauti tam, kuris juos pašventino, nes Kristus yra krikščionių teisinimas ir pašventinimas (Rom 6:19; 1 Kor 1:30).

Kristus vieną kartą kentėjo už nuodėmes, teisusis už neteisiuosius, norėdamas nuvesti žmones pas Dievą (1Pt 3:18). Jis yra viso pasaulio nuodėmių taikymas (1 Jono 2: 2), griauantis priešiško barjerą, egzistavusį tarp Dievo ir žmonių. Išlaisvintas iš Adomo pasmerkimo, žmogus gali atlikti gerus darbus, nes jie daromi tik tada, kai žmogus yra Dieve (Iz 26:12; Jono 3:21).

Kita vertus, žmonės be Dievo egzistuoja be vilties šiame pasaulyje, nes jie yra kaip nešvarūs ir viskas, ką jie gamina, yra nešvaru. Žmogus be Dievo niekaip negali daryti gero, nes pikta prigimtis kuria tik blogą „Bet mes visi esame kaip nešvarūs, o visi mūsų teisumai yra kaip purvinas skuduras; mes visi nykstame kaip lapas, o mūsų nedorybės kaip vėjas mus nuneš“ (Iz 64, 6).

Pranašas Izaijas, aprašydamas savo tautos būklę, palygino juos su:

- purvinas – kada Izraelio žmonės tapo nešvarūs? Kai visi suklydo ir kartu tapo nešvarūs, tai yra Adome, pirmajame žmonijos Tėve (Ps 14, 3; Iz 43, 27);
- Teisingumas kaip nešvarūs skudurai – visi nešvarių teisingumo darbai yra palyginami su nešvariais skudurais, kurie netinka drabužiams. Nors jie buvo religingi, Izraelio žmonių darbai buvo nedorybės, smurto

darbai (Iz 59, 6);

- Nuvysti kaip lapas – Izraelio žmonėms nebuvo vilties, nes lapas buvo negyvas (Iz 59, 10);
- Neteisybės yra kaip vėjas. Niekas, ką padarė Izraelis, negalėjo jų išlaisvinti iš šios siaubingos būklės, nes neteisybė prilimpa vėjui, kuris išplėšia lapą, tai yra, žmogus negali atsikratyti nuodėmės valdovo.

Kristus tinkamu laiku mirė už nedorėlius. Dievo Avinėlis nuo pat pasaulio įkūrimo aukojamas nusidėjėlių

„Nes Kristus, kai mes dar buvome silpni, mirė nedorėliams tinkamu laiku “ (Rom 5, 6);

„Bet Dievas įrodo savo meilę mums tuo, kad Kristus mirė už mus, kol mes vis dar esame nusidėjėliai “ (Rom 5, 8).

Dabar Kristus mirė už nuodėmės vergus, o ne už „nuodėmes“, kurias praktikuoja nuodėmės vergai, kaip suprato daktaras Spurgeonas.

Kristus mirė už nusidėjėlius, todėl tikintieji miršta kartu su Juo. Kristus mirė už visus, kad tie, kurie yra atgaivinti, nebegyventų sau, o gyventų tam, kuris mirė ir prisikėlė (2 Kor 5, 14).

Tie, kurie prisikėlė kartu su Kristumi, yra saugūs, nes:

- Jie yra Kristuje;
- Jie yra nauji padarai;
- Senų dalykų nebėra;
- Viskas tapo nauja (2Ko 5:17).

Dievas sutaukino su savimi tuos, kurie tiki per Kristų ir duoda gyviesiems iš mirusiųjų susitaikymo tarnystę (2 Kor 15, 18).

Gyviems tarp mirusiųjų lieka raginimas: negaukite Dievo malonės veltui (2 Kor 6, 1). Dievas išklaus jus priimtinu laiku, todėl kaip teisingumo įrankį krikščionims

rekomenduojama:

- Visiškai neduokite skandalo – kodėl krikščionys neturėtų skandalo duoti? Būti išgelbėtam? Ne! Kad susitaikymo tarnyba nebūtų cenzūruojama;
- Būti rekomenduotinu viskuo – daug kantrybės, kančių, poreikių, kančių, botagų, riaušių, riaušių, darbo, budėjimų, pasninkų, tyrumo, mokslo, ilgalaikių kančia, gerumu, Šventąja Dvasia, nesąžininga meile ir kt. (2 Kor 6, 3-6).

Kristus buvo nužudytas nuo pat pasaulio įkūrimo, dar prieš tai, kai visa žmonija tapo neteisybės verge dėl vieno nusidėjusio žmogaus – Adomo – nepaklusnumo.